

Jeg telte 15 instrumenter som går på omgang. Rasmus trakterer strengeinstrumentene både venstrehendt og høyrehendt. I Danmark har de så mange spilletilbud at de har vært nødt til å begrense oppdragene for å få tid til studier og fritid. Jeg lurer på hva som har fått tre unge brødre til å satse på irsk tradisjonsmusikk?

De forteller at det har vært mye folkemusikk på stereoanlegget hjemme hos foreldrene i oppveksten. Særlig på søndagene ble det spilt mye plater. Selv var de ikke så interessert. Rasmus forteller at han først spilte heavy el-gitar. Men for ni år siden sluttet gitarlæreren og han fikk irske Denis McLaughlin som gitarlærer. Denis foreslo at han skulle prøvespille litt irsk musikk. Han var ikke så interessert i begynnelsen, men etter å ha vært med på en del festivaler og opplevd denne musikken ble han helfrelst.

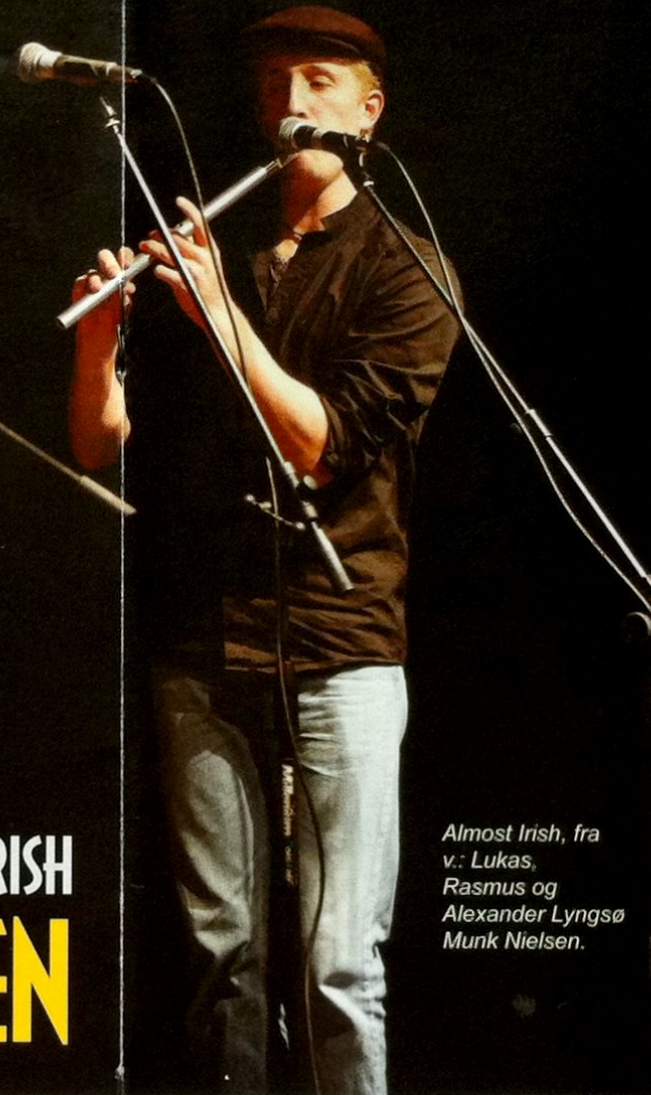
LUKAS, RASMUS OG ALEXANDER ER ALMOST IRISH IRSK FOLK I FJELLHEIMEN

Hva er vel bedre enn å sette seg på solsida av hytta med en varm kopp kaffe, kvikklunch, appelsin, lam etc. en skjærtorsdag ettermiddag? Jo, i tåke og snedriv finnes det ikke noe bedre enn å komme seg inn i det store lokalet på Knutehytta ved Kongsberg og lytte til irsk musikk. Hele påska var de tre danske brødrene Lukas (17), Alexander (21) og Rasmus (23) der og spilte for turfolket.

LEO LEONHARDSEN

Disse tre brødrene utgjør bandet «Almost Irish» og var hentet inn for å friske opp i gråværet på fjellet i påska. Og det gjorde de så det svingte med irsk tradisjonsmusikk, gjort udødelig av the Dubliners og videreført av stadig nye generasjoner. Nå også med god hjelp av dansk ungdom. Man hører

Almost Irish, fra v.: Lukas, Rasmus og Alexander Lyngsø Munk Nielsen.

at gutta har masse spilleerfaring, solid kunnskap om irsk tradisjonsmusikk og ferdigheter på instrumentene som man må lete lenge etter. Det er sjelden jeg møter så unge musikere med slik dyktighet og tro på det de gjør.

Rasmus synger og trakterer seks- og tolvstrengs gitar, banjo, citar og bodhran. Lukas spiller fele, mandolin og synger. Alexander spiller bass, gitarer, fløyter, mandolin, bodhran og synger.

Rasmus kjøpte ei billig blikkfløyte til broren Alexander. De gamle platene ble interessante og de utviklet et repertoar de kunne spille sammen. Etter halvannet år ville ikke Denis være fast lærer mer. Han mente at de var klare til å dra ut og lære «the hard way». Det ble jam-sessions sammen med andre mer erfarne musikere, og de hadde små konserter for venner og bekjente. Foreldrene stiller alltid opp hvis de har biltrøbbel og må kjøres til spillestedet. De har vært en god støtte hele veien med tilrettelegging av øvingslokale og utstyr.

Denis underviser fortsatt Lukas (på fele) og den fjerde broren Jakob, som er

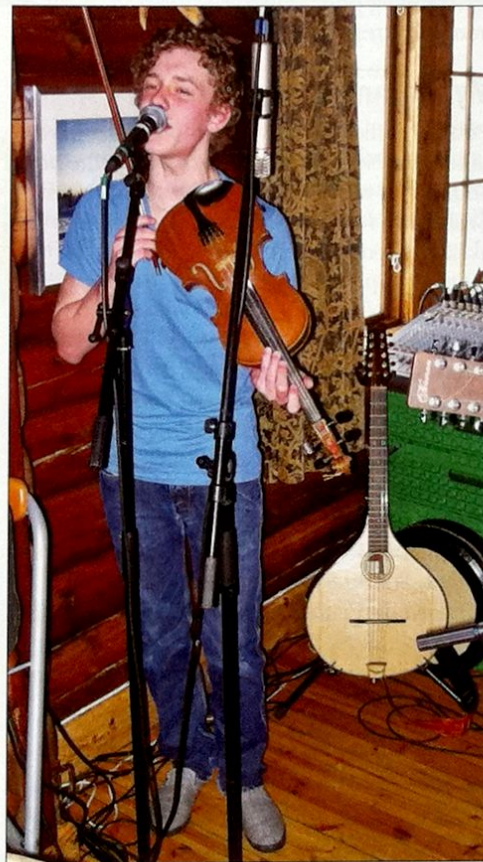
for ung til å være med ut å spille. Denis har vært en fantastisk pedagog, sier de. Han har tatt dem med ut og latt dem møte andre musikere, for på den måten å la dem utvikle deres egen «sound» uten å presse noen stil på dem. Men de møtes og spiller sammen, og lærer fortsatt mye av Denis.

Hva som driver dem? Jo, sier de, når de ser masse smilende mennesker foran scenen, så virker responsen som bensin på dem. De samler på plater og får masse impulser. Hører de en ny sang, sjekker de ut hvilke versjoner som finnes. Så prøver de ut ulike arrangementer eller legger den bort. – Det ligger en enorm

sangskatt rundt om i verden og bare venter, sier Rasmus.

– Og så er det inspirerende å komme rundt på festivaler og spille sammen med erfarne musikere, håndhilse på idole og få anerkjennelse av dem.

– **I starten syntes nok** vennene at vi var litt underlige som drev med dette. Det var nesten pinlig blant alle som ellers foretrakk å høre på heavy musikk. Men man blir litt mer moden. Når kameratene hører oss nå blir de overrasket over både musikken og nivået. Vi spiller nesten hver helg. Har mer enn 75 konserter i året. Vi skal også ha tid til å være ung, ha kjærest eller gå i gymnaset, sier de. – Nei, vi har ikke som mål å bli

musikere og leve av det. Vi tar en måned om gangen og ser hva som skjer. Rasmus og Alexander går på lærerskolen og Lukas holder på med gymnaset, så der er mange valgmuligheter. Men å få lov til å spille på festivaler i Tyskland og Irland er forlokkende. Og det hadde vært fint å få spille mer i Norge.

Det er vi sannelig enige i, vi som har opplevd dem i flere dager. Vi tok dem med ut på skitur i vått snøvær og vind. Det var ikke noe for dem. Vi synes at de skal fortsette på den musikalske veien, og at det kommer mange flere plater. ■

Nettside: www.almost-irish.dk